

Nr 197.

Av herrar **Schill** och **Olsson** i Ramsta, om *höjning av anslaget till understöd åt obemedlade och mindre bemedlade elever vid lägre lantbruksundervisningsanstalter.*

Till understöd åt obemedlade och mindre bemedlade elever vid lägre lantbruksundervisningsanstalter, däribland lantmannaskolor, finnes i riksstaten uppfört ett ordinarie förslagsanslag av 150,000 kronor.

I enlighet med kungl. kungörelsen den 15 juni 1922, nr 296, och den 11 juni 1926, nr 255, stadgas:

”Från anslaget må understöd utgå till obemedlade och mindre bemedlade elever vid lantman-, lanthushålls- och lantbruksskolor, vid kvinnliga mejeriskolor, vid utbildningskurser för kvinnliga ladugårdsskötare i Norrland och Dalarna samt vid fast småbrukarkurs.”

Vad beträffar lantmannaskolorna utgå understöden med högst följande belopp, nämligen 30 kronor till obemedlade och 15 kronor till mindre bemedlad elev för varje månad.

Genom det hårda ekonomiska läge, som varit rådande de senaste åren för lantbruket och vilket ej visar tecken att lätta, har svårigheten för de mindre lantbrukarna att hålla sina söner i lantmannaskola blivit mer påtaglig; som en följd därav har ett överskott uppstått å anslaget.

I årets stat föreslås anslaget sänkt med 10,000 kronor till 140,000 kronor. Det är enligt vår mening icke att hjälpa lantmannaskolornas elever. Kan ej ett förhöjt bidrag beräknas för de obemedlade och mindre bemedlade eleverna, torde det bli svårt att hålla skolorna besatta med så stort elevantal, att de bli berättigade till statsbidrag.

Svenska lantmannaskolelärarnas förening har i skrivelse till regeringen hemställt om ett förslagsanslag å 120,000 kronor till understöd åt obemedlade och mindre bemedlade elever vid lantmannaskolorna. Av lärareföreningens skrivelse framgår, att elevantalet i de svenska statsunderstödda lantmannaskolorna är lägre än vid motsvarande läroanstalter i Norge och Danmark, och att den viktigaste orsaken är den, att högre bidrag lämnas i dessa länder. Lantbruksstyrelsen understryker nödvändigheten av, att elevbidragen vid lantmannaskolorna höjas med minst 50 procent, om höjningen skall medföra åsyftad verkan. Vidare förordar lantbruksstyrelsen, att det fasta förslagsanslaget till elever vid lägre undervisningsanstalter höjes från 150,000 kronor med 50,000 till 200,000 kronor. Lantbruksstyrelsen föreslår en uppdelning av bidragen att utgå med 50, 35 eller 20 kronor i månaden efter prövning av ansökningarna.

Någon överbefolkning, som lantbruksstyrelsen ställt i utsikt, genom förhöjda bidrag kan man icke befara, då en stor post i lantmannaskolornas utgifter ständigt går till annonser för att säkerställa föreskrivet elevantal.

Huruvida det är en praktisk anordning att uppdelade elevbidragen i tre olika belopp eller bibehålla nuvarande två olika med t. ex. 50 kronor till obemedlade och 25 kronor för mindre bemedlade elever per månad, torde kunna få avgöras av vederbörande inspektör och lantmannaskolornas styrelse. Då det emellertid torde vara nödvändigt att elevbidragen höjas för att förhindra, att alltför många lantmannaskolor måste nedläggas, synes det oss, som om det vore lämpligt att höja elevbidragen för obemedlade elever till 50 kr. och för mindre bemedlade till 25 kronor för månad. Det ordinarie förslagsanslaget måste därför höjas med 50,000 till 200,000 kronor.

Med anledning av vad vi här ovan anfört få vi vördsamt hemställa,

att riksdagen beslutar att under punkt 24, nionde huvudtiteln, upptaget ordinarie förslagsanslag höjes med 50,000 kronor till 190,000 kronor.

Stockholm den 20 januari 1928.

L. Aug. Schill.

Gustaf Olsson
i Ramsta.